

ЗАГРЕБ - Основа жалбе које су поднеле одбране хрватских генерала Анте Готовине и Младена Маркача, осуђених у Хашком трибуналу на 24 односно 18 година затвора за злочине за време и након Олује у августу 1995, јесте рушење тезе о злочиначком подухвату.

"Пресуда је неразуман и нереални преседан који угрожава кредибилитет и важност хуманитарног права и намеће толико строге стандарде, да законито ратовање чини немогућим за команданте", истиче се у најави жалбе за Готовину која се базира на обарању тезе о незаконитом гађању.

Пресудом је наведено да је Готовина наредио незаконито гађање цивила и цивилних објеката у Книну што је било примарни и директни узрок присилног премештања 20.000 српских цивила, а што се повезује с Готовининим учешћем у трајном уклањању Срба с тог подручја.

Расправно веће Хашког трибунала не сматра да су та убиства, окрутност и нечовечно поступање, пљачке и безобзирно разарање били део језгра злочиначког подухвата већ његова природна последица, а без доказа да су пројектили који су падали 200 метара од војних циљева били незаконити, осуда Готовини не стоји, истиче се у најави жалбе.

Одбрана тврди и да је од 1.205 испаљених пројектила, само њих пет одсто пало ван подручја које суд не сматра легалним подручјем, односно да је осталих 95 одсто легално бачено на војне објекте.

"Овде се говори о нападима на подручје Книна, Грачаца, Обровца и Бенковца, а одбрана подсећа да и кад би се применио став да је граница незаконитости поготка 400 метара од војног циља, тад би незаконито било свега један одсто, односно 13 погодака. Расправно веће није утврдило да је иједан цивил убијен, повређен или присилно

пресељен као резултат прекомерног гранатирања", тврди одбрана.

Они тврде и да Расправно веће није уважило поуздани доказ да је Република Српска Крајина наредила евакуацију становништва, као и да су Срби одлазили у страху од најављиване хрватске војне победе.

Веће, по њиховом мишљењу, није дало ниједан доказ да је иједан Србин отишао због тих конкретних пројектила.

Због тога је веће погрешно закључило да је постојао удружени злочиначки подухват хрватског државног и војног врха с циљем прогона српског становништва, а погрешно су закључили да ту спада и Готовина за кога сматрају да је допринео успеху подухвата, како намером учешћа у прогону, тако и пропустима као команданта у спречавању злочина и кажњавању починилаца, закључује Готовинина одбрана.

Након акције Олуја није постојао сукоб, није било политичког и војног руковођења ни с једне од двеју страна, па се све сводило на унутрашње напетости, за које Хаг није надлежан, тврди Маркачев адвокат Горан Микуличић који наводи и да је Маркач осуђен и за депортацију становништва иако му посебна намера да се она почини није доказана.

Поред тога, Маркачева одбрана тврди да злочиначки подухват за време извршења наводних злочина није био предвиђен као део кривичне одговорност.

Најава жалбе на Маркачеву пресуду подељена је на три дела - први се тиче погрешне примене права, други на утврђене чињенице из којих су изведени погрешни закључци у пресуди и на крају схватање зашто је правно и чињенично злочиначки подухват неодржива димензија првостепене пресуде, рекао је Микуличић новинарима.

Он тврди и да је улога брионског састанка председника Фрање Туђмана и политичког и војног врха пре Олује и из њега произашлих транскрипата ствар интерпретације суда, а не стварних чињеница које терете оптуженог Маркача.

"Није утврђено да је он, осим што је био присутан, на било који начин усвојио и применио закључке тог скупа", тврде адвокати.

(Блиц)